

MINISTERUL FINANTELOR
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice xx
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. xx
privind soluționarea contestației formulată de
xx
din localitatea xx, județul xx
înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice xx
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. xx

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice xx din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de **Administrația Județeană a Finanțelor Publice xx** - Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. xx, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice xx sub nr. xx, asupra contestației formulată de **xx** cu domiciliul fiscal în localitatea xx, str. xx, nr. xx, județul xx, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. xx, CIF xx, contestație anexată în original la dosarul contestației.

xx contestă parțial *Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx* emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice xx, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xx, pentru suma contestată de **xx lei**, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.

Contestația formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx*, a fost depusă la Administrația Județeană a Finanțelor Publice xx la data de xx sub nr.xx, așa cum reiese din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației anexată la dosarul cauzei, fiind considerată în termenul prevăzut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare - ținând cont și de prevederile pct.3.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/ 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, „[...] 3.6. În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat cunoștință de actul administrativ-fiscal atacat, inclusiv în situația în care comunicarea prin publicitate a fost viciată prin nerespectarea procedurii în materie, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.[...]” - față de data de xx, data primirii de către societatea contestatară a actului administrativ fiscal menționat mai sus, așa cum aceasta este precizată de organul de inspecție fiscală, care însă, nu a anexat la dosarul cauzei confirmarea de primire a actului atacat nici după solicitarea expresă a acesteia.

Având în vedere prevederile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice

xxdin cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de xx, având sediul social în localitatea xx, județul xx.

I. Prin contestația formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx* emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice xx - Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.xx, xx susține următoarele:

- prin *Decizia de impunere privind obligate fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspector fiscale la persoane juridice nr. xx*, au fost stabilite în mod eronat obligații suplimentare în sumă totală de xx lei, în cazul impozitului pe profit, doar pe baza declarațiilor privind impozitul pe profit aferente anilor fiscali xxxx ;

- inspecția fiscală a fost efectuată cu încălcarea dispozițiilor Codului fiscal, echipa de inspecție fiscală neprecizând pentru ce autoturism achiziționat în leasing societatea nu ar fi respectat prevederile art.25 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, rezumându-se a afirma că *a calculat un debit suplimentar la impozitul pe profit deoarece agentul economic nu a ținut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile cu deductibilitate parțială în legătură cu un autoturism în leasing, în sumă de xx lei, la care revine un impozit suplimentar în sumă de xx lei în conformitate cu prevederile art.25 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, și totodată nu a ținut cont de cheltuielile cu deductibilitate parțială în legătură cu un autoturism în leasing, în sumă de xx lei, la care revine un impozit suplimentar în sumă de xx lei în conformitate cu prevederile art.25 din Legea nr.227/2015 privind codul fiscal și nu a tinut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile nedeductibile, diminuând astfel obligația fiscală către bugetul de stat cu suma de xx lei, încălcând astfel prevederile art.19 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare ;*

- pe lângă faptul că actul fiscal nu este motivat, societatea contestatoare arată că baza impozabilă a fost stabilită în mod eronat (calcul eronat), fiind stabilit un impozit pe profit eronat, astfel, ca urmare a constatărilor echipei de inspecție fiscală, citate mai sus, **petenta susține că baza impozabilă ar fi de xx lei (xx lei + xx lei + xx lei), nicidecum xx lei** așa cum reiese din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. xx;

- se precizează de asemenea că la finalizarea inspecției fiscale **nu au fost prezentate anexele de calcul privind impozitul pe profit, în același timp societatea constatând grava eroare de calcul precum și nemotivarea actului fiscal atacat** deoarece organul de inspecție fiscală a invocat ca temeiuri de drept prevederile art.19 și art.25 din Codul Fiscal, stabilind suma de xx lei drept venit impozabil fără a lua în considerare cheltuiala aferentă și fără a motiva acest aspect.

Petenta susține că a respectat prevederile art.25 din Codul fiscal în ceea ce privește toate achizițiile de autoturisme în leasing, a prezentat documente pe perioada inspecției fiscale, pe care le depune și în susținerea cauzei și cu ocazia prezentei contestații (contract de leasing nr.xx - autoturism xx; contract de leasing nr.xx - autoutilitara xx; facturi fiscale emise de către xx în calitate de furnizor pentru cele doua achiziții în leasing pe perioada verificată; dovada înregistrării în contabilitate a acestor cheltuieli cu deductibilitate limitată de 50% - respectiv Jurnale de cumpărare, fișa cont furnizor xx, fișa cont 635, fișa cont 473, balanțe de verificare, registru evidență fiscală la xx, registru evidență fiscală la xx, registru evidență fiscal la xx).

Având în vedere argumentele invocate și dovezile depuse la dosarul cauzei, petenta solicită admiterea contestației formulate, ca urmare a încadrării și calculelor eronate precum și a nemotivării actului administrativ fiscal atacat de către organele de inspecție fiscală.

II. Urmare controlului efectuat de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice xx - Activitatea de Inspecție Fiscală, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.xx în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.xx, constatându-se următoarele:

În timpul inspecției fiscale organele de inspecție fiscală au stabilit un debit suplimentar reprezentând impozit pe profit în sumă totală de xx lei, fapt consemnat astfel :

- la xx, echipa de inspecție fiscală a calculat un debit suplimentar la impozitul pe profit pentru că agentul economic nu a ținut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile în legătură cu un autoturism în leasing în sumă de xx lei, la care a calculat că revine un impozit suplimentar în sumă de xx lei, în conformitate cu prevederile art.25, alin. (1) și (3) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal ;

- la xx, echipa de inspecție fiscală a calculat un debit suplimentar la impozitul pe profit întrucât agentul economic nu a ținut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile efectuate în legatură cu un autoturism în leasing în sumă de xx lei, la care revine un impozit suplimentar în sumă de xx lei, în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal ;

- iar pentru anul xx organele de inspecție fiscală au consemnat în RIF nr.xx, fără alte precizări sau anexe, doar faptul că, în conformitate cu Registrul de evidență la xx, agentul economic nu a ținut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile nedeductibile, diminuând astfel obligația fiscală către bugetul de stat cu suma de xx lei, încălcând astfel prevederile art.19 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatară, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Inspecția fiscală desfășurată la xx din Ștefănești, județul xx, a avut ca obiectiv verificarea modului de calcul, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului aferente perioadei xx și respectiv xx, pentru impozitul pe profit și pentru taxa pe valoarea adăugată.

Urmare constatărilor inspecției fiscale ce au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.xx, a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx prin care au fost stabilite obligații fiscale principale suplimentare în sumă totală de xx lei reprezentând :

- impozit pe profit în sumă de xx lei;
- taxa pe valoarea adăugată în sumă de xx lei.

Incidente speței sunt prevederile art.276 alin .(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„ART.276 Soluționarea contestației

*(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.[...]**”*

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din Ordinul nr. 3741/2015, potrivit căror :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv [...]”.

Astfel, se retine că prin contestația formulată, xx din localitatea xx, județul xx, contestă doar suma de xx lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar în sarcina sa prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx.

În conformitate cu prevederile legale mai sus menționate, analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, soluționarea contestației făcându-se în limitele sesizării.

➤ **În fapt**, organele de inspecție fiscală au consemnat în cuprinsul RIF nr.xx că, în conformitate atât cu evidența informatizată a AJFP xx cât și cu documentele prezentate de agentul economic, a rezultat că petenta, **S.C. xx SRL** din localitatea xx, județul xx, pentru perioada xx supusă verificării analizate, figurează ca fiind plătitoare de impozit pe profit.

În timpul inspecției desfășurate, pentru această obligație fiscală **organele de inspecție fiscală au stabilit un debit suplimentar reprezentând impozit pe profit în sumă totală de xx lei, ce a fost contestat în întregime de către societate.**

Astfel petenta, în contestația formulată, precizează că actul administrativ fiscal atacat nu este motivat, fiind stabilit un debit calculat eronat pentru care, la finalizarea inspecției fiscale, nu i-au fost prezentate anexele de calcul privind impozitul pe profit stabilit suplimentar în sarcina sa.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei rezultă că în cuprinsul RIF nr. xx, la pagina x, se află mențiunea "În timpul inspecției fiscale s-a stabilit un debit suplimentar în sumă totală de xx lei, explicat pe larg la CAP. Motiv de fapt" iar astfel, în solutionarea cauzei, trebuie reținut că în "Capitolul III - Constatări fiscale - Motiv de fapt", referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sarcina xx, organele de inspecție fiscală au consemnat doar:

"1 - La xx , echipa de inspecție fiscală a calculat un debit suplimentar la impozitul pe profit astfel:

- agentul economic nu a ținut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile în legătură cu un autoturism în leasing în sumă de xx lei la care revine un impozit suplimentar în sumă de xx lei în conformitate cu prevederile art.25, alin.(1) și (3) din Legea 227/2015 privind codul fiscal [...]

2 - La xx, echipa de inspecție fiscală a calculat un debit suplimentar la impozitul pe profit astfel:

- agentul economic nu a ținut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile în legătură cu un autoturism în leasing în sumă de xx lei la care revine un impozit suplimentar în sumă de xx lei în conformitate cu prevederile art.25, alin.(1) și (3) din Legea 227/2015 privind codul fiscal [...]

3 - Conform Registrului de evidență la xx agentul economic nu a ținut cont la calculul impozitului pe profit de cheltuielile nedeductibile, diminuând astfel obligația fiscală către bugetul de stat cu suma de xx lei, încălcând astfel prevederile art.19, alin.(1) din Legea 227/2015 privind codul fiscal [...]"

Se observă prin urmare că, dacă pentru anii xx - chiar dacă nu a fost prezentată efectuarea unui calcul detaliat și nu s-au întocmit, nu s-au comunicat contribuabilului și nici nu s-au depus la dosarul cauzei Anexe cu constatările proprii și calculele efectuate referitoare la obligațiile suplimentare stabilite - organele de inspecție fiscală au consemnat totuși în RIF nr.xx, atât baza impozabilă cât și impozitul pe profit suplimentar stabilit aferent acestei baze, pentru anul xx, nu a mai fost nici măcar menționată baza de impozitare stabilită suplimentar, fiind precizată doar o sumă de xx lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.

Rezultă din analiză că acest aspect a condus la confuzia creată petentei care, în contestația formulată argumentează, aflându-se într-o eroare neimputabilă acesteia, că: "baza impozabilă ar fi de xx lei (xx lei + xx lei + xx lei)" - adunând astfel în mod evident, bazele impozabile stabilite suplimentar aferente anilor xx precum și impozitul pe profit

stabilit suplimentar aferent anului xx a cărui bază nu a fost nici măcar precizată de către organele de inspecție fiscală.

Încercând o explicație pentru acest aspect ridicat, în procedura de soluționare a contestațiilor organul de inspecție fiscală depune la dosarul cauzei un calcul efectuat pentru anul xx care nu prezintă însă, în mod detaliat, analiza făcută pentru determinarea consemnărilor respective și nici nu a fost comunicată contribuabilului ca anexă, parte integrantă a RIF-ului, pentru a-i fi opozabilă.

Față de toate aspectele expuse mai sus, se reține că, nici în raportul de inspecție fiscală și nici în referatul întocmit în susținerea cauzei - în corespondență cu argumentele prezentate de societate în contestație - organele de inspecție fiscală nu au făcut o prezentare detaliată a analizei efectuate și nici nu au adus alte precizări edificatoare în acest sens, făcând doar o prezentare sumară a constatărilor atât în raportul de inspecție fiscală ce nu este însoțit de anexele necesare, cât și în referatul întocmit în susținerea cauzei în care se încearcă să se suplinească omisiunea prin depunerea unui calcul pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar aferent anului xx efectuat într-o anexă sumară fără ca aceasta însă, nefiindu-i comunicată, să-i fie direct opozabilă societății petente.

Motivarea actului administrativ trebuie să se regăsească în însuși cuprinsul acestuia și nu în înscrisuri ulterioare, fiind cu atât mai necesară întrucât instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere, fiind de esența dreptului administrativ cerința motivării explicite a actului administrativ fiscal pentru că el reprezintă o punere în executare a legii, în considerarea împrejurării că acesta reprezintă o manifestare unilaterală de voință a emitentului iar respectarea acestei cerințe are semnificația unei garanții împotriva abuzurilor autorității publice.

Asfel, menționarea unor sume și simpla trimitere la un text legal, nu sunt de natură a satisface această exigență, nemotivarea unui act administrativ fiscal nevizând numai dimensiunea formală a legalității, în lipsa argumentelor organului fiscal contribuabilul nefiind în măsură să-și orienteze conduita, fiind nevoit să speculeze asupra posibilelor impedimente pe care administrația le-a avut în vedere atunci când i-au fost stabilite obligațiile fiscale suplimentare.

Organul de soluționare a contestației nu se poate substitui organelor de inspecție fiscală cu privire la situația de fapt fiscală constatată întrucât, potrivit normelor legale, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să-și exercite rolul său activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, în cauză rezultă că organele de inspecție fiscală nu au efectuat și nu au prezentat o analiză aprofundată a tuturor documentelor existente, raportat la toate temeiurile de drept incidente, pentru a determina dacă toată activitatea desfășurată de societatea verificată a fost cuantificată corect, înregistrată în totalitate în evidențele contabile conform legislației în vigoare, cu îndeplinirea tuturor obligațiilor declarative și de raportare.

Totodată, se mai reține că invocarea unor dispoziții legale, nu este suficientă pentru determinarea tratamentului fiscal prevăzut de lege pentru activitatea ce a făcut obiectul inspecției fiscale, în măsura în care nu este analizată starea de fapt în integralitatea ei, așa cum rezultă ea din documentația relevantă disponibilă și nu este stabilită legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată și normele legale aplicabile, astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al aplicării normelor respective.

Față de toate aspectele expuse mai sus, se reține că, pentru stabilirea situației fiscale a contestatoarei, organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, având totodată

sarcina de a-și motiva în fapt și în drept impunerea, pe bază de probe sau constatări proprii.

În drept, constatările făcute în cadrul verificărilor efectuate, trebuie să aibă vedere prevederile art.6, art.7, și ale art.118 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare :

“ART. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(3) Ori de câte ori organul fiscal trebuie să stabilească un termen pentru exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații de către contribuabil/plătitor, acesta trebuie să fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului/plătitorului să își exercite dreptul sau să își îndeplinească obligația. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului organului fiscal.

ART. 7 Rolul activ și alte reguli de conduita pentru organul fiscal

(1) În desfășurarea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, organul fiscal înștiințează contribuabilul/plătitorul asupra drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii.

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examenilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

ART. 118 Reguli privind inspecția fiscală

(5) Inspecția fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă.[...]”

Totodata, se retine că, în fundamentarea concluziilor asupra deficiențelor constatate organele de control trebuie să procedeze la administrarea de probe în conformitate cu

prevederile art.55 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 55 Mijloace de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/plătitorului și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de constatări la fața locului;

e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.”

De asemenea, conform prevederilor art.72 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 72 Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare.”, la stabilirea bazei de impozitare, **organele fiscale administrează probe de natura documentelor și evidențelor contabile ale contribuabilului și alte acte doveditoare.**

Ținând seama de cele antecitate se constată că legiuitorul lasă la latitudinea organelor fiscale să administreze ca mijloace de probă orice elemente de fapt care servesc la constatarea unei stări de fapt fiscale, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă.

Se reține prin urmare că, organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale.

De asemenea, inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabilă.

Astfel, documentele existente la dosar nefiind suficiente să clarifice clar și complet situația contestată, având în vedere cele prezentate, organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a se pronunța asupra datorării obligațiilor fiscale reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar în sarcina societății, care au fost contestate prin prezenta.

Prin urmare, având în vedere cele mai sus precizate, se impune reanalizarea situației de fapt și de drept de către organele de inspecție fiscală, întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate substitui organelor de inspecție fiscală în ceea ce privește stabilirea corectă a bazei de impunere în raport de documentele societății, în speță impunându-se astfel verificarea temeinică a tuturor aspectelor legate de efectuarea operațiunilor în cauză, respectiv a tuturor datelor referitoare la achizițiile de autoturisme, a regimurilor de folosire a acestora și respectiv a cheltuielilor cu deductibilitate limitată aferente, efectuarea detaliată a calculului și întocmirea anexelor aferente acestora,

precum și analizarea aprofundată a celorlalte operațiuni și a altor elemente edificatoare în acest sens, contribuabilul având obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale, să dea informații, să prezinte toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

La refacere, organele de inspecție fiscală vor avea în analiză toate aspectele ridicate în prezenta contestație.

În concluzie, organul de soluționare a contestației urmează a face aplicațiunea prevederilor art.279, alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"ART. 279 Soluții asupra contestației [...]

(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare."

Totodată, sunt incidente și prevederile pct.11.4 și pct.11.5 din Instrucțiunile de aplicare a titlului VIII, din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015, care stipulează:

"11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat. [...]"

Drept urmare, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice xx în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xx, pentru suma contestată de xx lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar, urmând ca organul fiscal competent, prin altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat să procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale precum și considerentele prezentei decizii de soluționare a contestației, în conformitate cu prevederile art.129 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale menționate, se :

DECIDE

Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. xx, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice xx în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xx, **în ceea ce privește suma contestată de xx lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceluiași operațiuni, pentru același tip de obligație fiscală, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță precum și de cele precizate în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul xx, în termen de 6 luni de la data comunicării.

xx